

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Justificæ Fidei quæ Lex est? Accipe Christum.
Quæ Fidei, quæso, Sanctificantis? Ama.

Rundgöresser.

Den 19 dennes komma flockan 9 föremiddagen at igenom Auction försäljas uti Herr Jean Schuls logemente, på stora Hamne-gatan, ten, koppar, mässing, järn och blåcksaker, sängar och madrasser, porcellain, glas och diverse meubler, samt husgerådsaker.

Den 22 dennes blifwer Auction på afledne Pacht-hus-Inspectoren Herr Lars Gotheens hus och gård, äfwen på åtskilliga husgeråds-saker uti bemålte, och wid westra Hamnegatan belågne.

3 et hus wid westra Hamnen är en kammarare at uthyras, med meubler och fullkomligt tillbehör. Utderättelse fås därom hos Tingskrifwaren Åkerman.

Uti Fru Brusewicz hus på lilla Torget, är en stor bod, tjenlig at hyra spannemål eller andra torra waror, på kortare eller längre tid at uthyras.

En öfwerståkt och grönmålad wagn, med stålaxlar, är til köps hos Sabelmakaren Fock.

På Ryrkogatan emot wallen, uti Brandtjärnastären Edbergs hus, blifwer til instundande Michalis et öfwertrum ledigt at mot hyra tilträdas.

Magasinet.

Ördagen, den 23 Augusti 1760.

Drottning Ulrica Eleonora, den äldres, Refwerne.

Ulrica Eleonora, Carl den Elloftes Gemål, föddes den 11 September år 1656. Hännens Herr Far, Dannemarks och Noriges Konung, Fridric den Tredje, Son af Christian den Fjerde, gjorde hånne, som man tror, til en i 46 led ifrån Odens nebstigande Prinsessa. Des Fru Moder, Sophia Amalia, war en Doter af Hertig Georg af Luneburg. På sit fjortonde år miste Prinsessan sin Herr Far, som dog år 1670.

Carl den Ellofte, Konung i Sverige, fattade beslut, at förmåla sig med hånne redan-år 1675, hwilket ock Redde genom Hans Majestets Minister wid Danska Hofwet, Herr Grefwe Nils Brahe. Prinsessans Hert Bror, Christian den Femte, lönade utan swärighet sit samtycke, jämte anledning, at närmare afgöra ärendet med Hännens Majestet, Enke-Drottningen, som då tillika med Hof-Prinsessan

fan war rest til Nyköping på Falster, hwarest Herr Grefwen äfwen erhöill et ytterligare samtycke. Man får nu tillfälle, at anföra prof och efterdomen af denna Prinsessas höga egenkaper. Ty kort efter förlofningen utbrast åter et krig imellan Dannemark och Sverige, under hwilket ärsfullige intalte Prinsessan, at uphäfwa förlofningen, af den grund, at Konungen i Sverige ej tänkte hålla fort, utan låtet anmäla sig hos Engelska Prinsessan Anna, Hertigens af York enda Dotter. Andre wille förmåla hånne med Romerske Kejsaren Leopold, Enkling ifrån år 1676. Nu wisar sig en Påswift Ambassadeur, och någre andelige Häder wid Kejsertliga Hofwet, som styrkte med alla krafter til denna förmålning. Ingen twiflar, at ju Subbarne lågo djupt i saken på den ändan, från hwilken deras förmäner tyktes minna någon tilwärt. Hela saken kom därpå an, at göra Prinsessan Catholik, och hon war Evangelisk i grund. Imidlertid förmådes Hertigen af Hannover, en Morbror til Prinsessan, at resa til Köpenhamn; och man wäntade sig mycket bistånd af en så närstående och förnam Apostel, som för 25 år rakat öfwer til Catholiska läran. Hertigen påtog sig ock beswäret, at på Kyrkans heliga wagnar fräa til Prinsessan; men ledofnade wid anbudet, då han förnam, at det heliga frieriet, med hwilket det andra war förknippadt, omögeligen stod at winnas. Til större harm hörde han ock grundade förwitelser för det, at han gådt ifrån en rätt, och widtaget en wilfarande, det år, hwarken i förnuft eller uppenbarelse grundad, Himalåra. Då

Då nu freden år 1679 blef aldeles fastställd imellan Dannemark och Sverige, började Carl åter tänka på Prinsessan. Han gaf altså sine Ministrar befallning, at, efter underskrifne frids-articular, förnya och sluta giftermåls-handelen. Detta skedde ock samme dag, nämligen den 26 Sept. Den berömda Hofmålaren Ehrenstrahl försärdigade härdsver et konststycke, som ännu finnes på Drottningholm; och i Dannemark äro Medailler wid samma tillfälle slagne både i guld och silfwer.

Tiden til Prinsessans utstyrel och resa war utslatt til Februari månad 1680, men instältes til Maj. Imidlertid blef Riksrådet och General-Gouverneuren öfwer Skåne affärdad i Februari til Danska Hofwet, at utwärla stadfästelse-skriftern, och tillika öfwerlemnna Swenske Monarchens utfärdade förskrifningar. Den 3 April 1680 blef Swenske Ambassadeuren med all Kongelig ståt och beeder i Köpenhamn emottagen, och den 15 sammes på Amalienburg hos Enke-Drottningen. Iändteligen låt Konungen i Sverige göra anstalt om sin wedresa med hela Hofwet, den Kongliga Bruden til mötes; då en widriighet hade så när faller denne glädjen i wägen. Ty bruden föll i en hetsig snuldom; doch fick Konungen om des återstälning hugnellig underrättelse i Stockholm uti April månad. Resan företogs af Hans Majestet i samma månad, och ankom högberänte Herre den 30 til Halmstad, där bilagret Fulla stedt, om ej wissa hinder kommet imellan. Imidlertid förfogade Swenska Enke-Drottningen sig, med Hof-Fruntimren och en hop

Cavallärer, Prinsessan til mötes i Helsingborg, hwarest hela förnåma Herrskapet möttes den 4, och sedan återkommo den 6 til Skottorp, en genom Carl den Elstes och dennas Prinsessas biläger wida namnkunnig, och 2 och en half mil ifrån Halmstad belägen, sätes-gård. Öfwer-Hof-Prædikanten, Haquin Spegel, förrättade, som bekant är, wigslen; och pragten war uti alla mål Kongelig.

Den 8 Maj reste Deras Majesteter til Halmstad, och blefwo wederbörligen emottagne; sedan fortsattes resan up åt Stockholm, ehuru Hännas Majestet ej höll sit intåg före den 24 November, då Ständerne woro samlade, hwarpå Kröningen gick för sig den 25 uti Storkyrkan. Sedan dessa högtidligheter woro slutade, reste deras Majesteter den 3 December til Jacobsdal, som nu kallas Uricsdal, och förblefwo där til den 3 Febr. 1681.

Den 26 Juni sistnämnda år blef Hännas Majestet lyckeligen förlossad med sin förstfödda Prinsessa, Hedwig Sophia: år 1682 den 7 Juni med Prins Carl, som blef Sveriges namnkunnige Konung: år 1683 den 4 Juni med Prins Gustaf: 1684 den 22 Juli med Prins Ulric, åt hwilken Enke-Drottningen lemnade Jacobsdal, som blifwet efter honom kallat Uricsdal: 1685 med Prins Fredric, som lefde 14 dagar: 1686 den 17 December med Prins Carl Gustaf, til hwilken, å Ständernes wagnar, Hof-Cancelleren, Herr Eric Linföld, Utske-Biskopen, Herr Doctor Swobiltus, Borgmästaren i Stockholm, Herr Dan. Camen, och Talemannen Pehr Dlofsen ifrån Calmare-län, stodo

Fadder:

Fadder: år 1688 den 23 Januari med Prinsessan Ulrica Eleonora, sedermera Sveriges Drottning.

Utom dessa kostbara panter, af hwilka större delen ej kommo til någon mögnad, lemnade Hännas Majestet oräkneliga wedermålen af nit för sit nya Fosterland. År 1686 lät Hännas Majestet inrätta et barnhus på Norremalm, ej långt ifrån Johannis Kyrka, för 160 eländiga och bräckeliga barn, och förordnade därtill ärliga och tillräckeliga inkomster. Där skulle uptagas huswilla, fader- och moderlösa barn, upfostras och undervisas. Då samma barnhus samma år afbrän, lät Hännas Majestet ej allenast åter upbygga detsamma, utan understödde ock dem, som lidet wid wädeliden. Det är märkwärdigt, at samma Drottning här, som wid flera tilfällen, gjorde sina wälgeringar i sådan tysthet, at de, som ätnjöto de samma, weste ej, hwar ifrån de kommet.

År 1686 reste Hännas Majestet til Upsala, at där utwälja någon skickelig Informator för Prins Carl, hwartil Eloquentia Professoren, Herr And. Norcopensis blef utsedd, och hedrades strax efter med namn af Nordenhjelm och Cancelli-Råds heder.

Året därpå måste Hännas Majestet mest hålla wid sängen, eller fara då och då med de Kongliga Barnen til Humlegården, där hon lät upfatta et litet lusthus. Wid denna tid lät Hans Majestet slå en medaille öfwer sin högtålsfödde Drottning, hwilken å ena sidan wisar des bröstbild, och namnet ULRICA ELEONORA, D. G. REG. SVEC., å andra sidan stjerne-stålningen

LUCIDA LYRA, med denna försvensktade
öfverskrift:

De Ämberbornas glans och Nordens fåra sågnad.

Eller på latin förmodeligen:

Splendor Hyperborei delictumque Soli.

Samma år lät Hånnnes Majestet upköpa spanne-
mål för egna penningar, och utdela bland Almogen
i Wiburgs och Nyflots län. År 1688 stänkte Ko-
nungen sin Gemål Carlberg, hvilket Hånnnes Ma-
jestet ej wille åga, med mindre det fick användas
til andras nytta: hwarföre hon lät härstädes in-
rätta et tapet-wäfveri, til närings-medel för fattig-
ge. Hon sticade och samma år, genom Hof-Prä-
dikanten, Herr Doctor Carlberg, en anseelig sum-
ma penningar til Superintendenten i Marwa, Herr
Doctor Joh. Gezelius, at där i landet utdelas til
torftige och nödtdande. År 1690 blef Hånnnes
Majestet tillstyrkt, at resa til warma baden; men
kunde ej öfvertalas. Året därpå lät hon åter up-
köpa en anseelig hop spannemål, at utdelas til Dale-
almogen. År 1692 förghymmade stufdomen sig,
och ändrades så småningen: Ärdteligen annama-
de Hånnnes Majestet den 25 Julii 1693 H. Errens
högwärdiga Natward, af Kongl. Hof-Prädikanten,
H. Jör. Wallin, den äldre, och det för sista gången,
i Carlbergsska Slots-Kyrkan framför Altaret, dit hon
lät bära sig på en stol. Dagen därpå tog hon
dina affed af Konungen, sin Gemål, Enke-Drot-
ningen

ningen och de Kongliga barnen, hwarpå den sto-
ma Drottningen saligen affomnade, sedan hon lef-
wat 36 år, 10 månader och 15 dagar.

Hånnnes Majestet hade stora mörkgrå ögon, hög
panna, castanie-bruna hår, står och hroit hy, rundt
ansigte, en särdeles tåkt haka, och gladlynt mine.
Den öfriga wårten war fördelagtig, som kan in-
hentas af den namnkunnige Doctor Beckers af-
lagde berättelse til Kejsersliga Hofwet i Wien, då
han kom tillbaka ifrån Köpenhamn, och hade med
all noghet taget Prinsessan i ögnasigte. Hånn-
nes wäsende war fritt och otwunget, hon ha-
tade alt konstlat, yppigt och utsmycat stås, både
i tal och kläder. Hånnnes Majestets Gudstruktan
war öförsalfad. De Prädikanter, som utan af-
seende på personen straffade synden, och lärde rätta
Salighets wägen, walde Hånnnes Majestet fram-
för andre: et prof häraf wil man anföra: Hånnnes
Majestet blef intagen af en Prädikants gäfwor:
des förnamn war Johannes. Hon lät falla ho-
nom til sin Hof-Prädikant, och han undbad sig det i
underdånighet, emedan Johannes war mindre tjen-
lig at prädika i Hof. Hånnnes Majestet swarade:
Johannes tjenar mycket wäl, at prädika wid Wårt
Hof; ty här är ingen Herodes. Denne Prestens
tilnamn war Carlberg, sedan Biskop uti Götzeborg.
Profwen af hånnes gifmildhet äro oräkneliga: i syn-
nerhet war hon bewägen för de Swenske, ja af-
wen förr, än de blifwet hånnes undersätare: det är
bekant, at hon, under friget emellan Carl den Et-
lostte och hånnes Herr Broder, pantsatte förlofnings-
ringen

ringen för en ansenlig summa penningar, dem hon utdelte til de Swenske fångar. Hännas Majestet war så färdig uti främmande språk, at hon beswade self andre Konungars och Magters Sändebod, som hos hånne hade Audience. Hon war öfvermåttan färdig uti rit- och tekne-konsten, at hon med egen hand affskilbrade ej allena närvarande, utan och fränwarande, så nått, at de utan möda igenkändes. At använda tiden på spel, ansåg hon för at hafwa illa handlat med en så kostbar skatt.

E . .

Tal, hållet i Salomoniske Bogen.

Et samhälle utan enighet är äfwen så ofullkomligt, som en bygnad utan fast och stadig grundwal. Bägge hyfa fördärfwet inom sig sjelfwa, och falla utan at tidens wäldsamhet har någon del däri. Häfdatefnare styrka öf til öfwerflöd uti en sanning, om hwilken förnustet öf förut så tydeligen öfswertigat. Jag håller därföre onödigt, at ur äldre eller nyare tiders handlingar framdraga bewis i en solklar sak. Enighet är själen i et sällskap, och hånne förutan är ju kroppen dödd. Hon bygges på likhet i tankar, och denna på wist och insigt, at ärnå et godt och stadgat ändamål. Här af lærer ocwunget följa, at ju flere lemmar i et samhälle finnas, som äga insigt, och tillika räkna för en ädel skyldighet, at söka ändamålet, ju större är likheten i tankar, enigheten i werkställigheten, och sällheten i sam-

samsundet. Hwad jag här sagt, har rum wid alla sällskap, större och mindre. Deras lyckeliga tidehwarf, och enigheten inom dem sjelfwa, ligga i en och samma wagga och graf; de större äro likwäl så mycket mer waktlande, som likhet i tänkesätt ej erhålles så lätt ibland många som få. Bland snärra sällskap är wår Frimurare-orden et; men det oagtat skulle han genom så många ådrar, ej bibehållet sin glans och styrka, om ej enighet lagt härtil grunden, om man utan nogare wäl samlat bröder, och om ej dygd och redlighet waret ögnmärket wid urskilningen. Jag får utan widlöftighet wisa, huru nödwändigt det är at vara nogrånad i denna saken; jag sade, utan widlöftighet: ty jag bör ej mistro eder upmärksamhet, och begå et fel, hwilket snarare borde tilgiswas en annan, än en Frimurare. Jag wil då korteligen nämna, hwad det är, som wi med enighet, utan hemliga, twungne och främmande afffigter, böre hafwa affseende på, då medlemmar antagas i wår orden.

Dygden är storstågtad: ty hon är et Gudabarn; och ehuru hon mist sin första glans, har hon likwäl ifrån sin källa och ursprung återhemtat behageligheter och styrka, at förnöga och intaga de dödeligas hjertan. Wårt Tempel bygges åt hånne; det äskar altså dygdige arbetare, och desse allena få den lön, som hon utbjuder. Hon bör endast äga rättighet, at för sine älskare öfna wår dörr; men ensiftilta afffigter böra hwarken bana eller fränga wägen för någon, han ware fattig eller rik, hög eller låg.

Runda wilkor, hederligt stånd och urgamla anor, äro Inckans flygtiga häfivor, och desse hafwa ej alltid dygden i salskap: de böra altså ej förwilla wår syn, eller förhastna wåra omdömen. Sjelfwa lasten nalkas ofta dygdens altar, under länka dragter, at där med orwärdiga händer ofstära de offer, som hånne ej tilhöra. Hon wet tusende sätt at bebraga, och pryder sig med så mycket glitter, at och de skarpsyntaste skulle förledas, om spöket ej förträdde sig sjelf, och talte åsnespråk under lejonadragten.

Dygden, den rätta dygden, är altså den, som fodrar wår upmärksamhet, och som endast bör banna en sofande wågen til wår uprättigaste wänskap, och de doldaste hemligheter. Hon bör fritt klappa på wår dörr, inom hwilken hon äger så många wänner, och kan afund til trots här äga et trygt hemwist, eller åswen så många ålskare, som människjer. Jag behöfwer ej serskilt upräkna alla de egenskaper, på hwilka man wid brödra-wal bör hafwa affeende. Wärdiga ämnen röja sig snart, och de andre låra åswen så litet undgå eder upmärksamhet. Afunder gör sig et nöge, at tabla det dygdigaste upförande, de renaste wågar och de ofhyldigaste göromål. Hon stonar ej of, och just detta böre wi anse för en heder: ty hon wore ju stum, om inga förmåner för of talade. Den dagen komme aldrig, då afund ej får ordsak, at wisa sin galla! wår andra önskan ware, at genom et dygdigt upförande förbättra of och andre! då lære wi utan ledsnad swettas under et arbete, som i flera hundradetal hederat

drat wår orden: då mattas aldrig wår omtanke, at wisa sin styrka wid wal och wärdige bröder: då behåller wårt Tempel sin glans, och enighet befästet des grundwalat: då skal afunden fritt så rafa utom of; ty hon skal mot sin wilja öka wår lust, at som ägta Trimumare leswa och dö.

Det är min skyldighet, min Bror, at på wåre Bröders och egne wågnar försäkra Eder om deras uprättiga fågnad, at se Er en lem af wår orden. M. B. har gådt in genom en dörr, som ej öppnas för alla; ty pröfwade och wärdige äga endast tillträde, och M. B. har til alla delar swarat emot det hopp, som hwar och en gjort sig. Ingen twiflar, at det ju blifwer et af Edra gladaste göromål, at i agt taga de skyldigheter, hwilka förbinda Trimumare. Här winner M. B. i hast en mängd af de förtrognaste wänner, sådana, at hwilke man utan förbehåll kan förtro sig. Här arbetar man med nöge; ty arbetet löner sig sjelft. Här smakar man de ofhyldigaste nögen; ty samwetet säras af inga snedhugg. Här ligger intet gift under täcka blomster, och inga mord på hala tungor. Nej, här leswer man trygt; ty en dygdig wänskap är altid bergfast.

Min Bror, i sen nu på hwad sätt
 Wi här en wärdig Broder pröfwe:
 Er dygd är alt hwad wi behöfwe
 Och just til Hånne ha wi rätt!

☉ . . .

Swad

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Resande är Herr Assessor Dragman ifrån Stockholm, och bor hos Herr Notarien Hellman.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 20 Augusti.

London	-	-	67	-	-	Dal. R.mt.
Amsterdam	-	-	63 $\frac{1}{4}$	-	-	M.f. R.mt.
Hamburg	-	-	66	-	-	M.f. R.mt.

Den 20 dennes ankom Swenska Ostindiska Compagniets Skepp, Fredric Adolph, ifrån China. Af besättningen äro 6 Personer med döden afgångne: resan har för öfrigt aflypet efter önskan.

Ankomne äro Skepparne Johan Seterbom ifrån Amsterdam med mursten, takpannor och tunnband, Herman Hoffstådt ifrån London, med packhusgods, John Mac Gowane ifrån Jerwine med barlast, Andrew Aikin ifrån Dumfries med dito, Joseph Bryse ifrån Wigton med dito, Bengt Ahlbom och Hugo Weili ifrån St. Ubes med salt, Måns Petersson ifrån London med packhusgods, Hans Knutson ifrån Ahlborg med victualie-waror, och Christen Andersson ifrån Friedrichshall med barlast.

Uti

Utgångne äro Skepparne Hans Joachim Bergsfang til Lierh, John Mac Eluer til Irland med järn och bräder, Jan Berg til Inverera med träwaror.

Helsingör. Den 11 Augusti anlände Skepparne Johannes Höy från Dorch til Stockholm med sten. Den 12. Matthias Söderman från Hafre de Grace til Stockholm med gips. Den 14. Peter Walken från Amsterdam til Östersjön med styckgods, Robbert Marschal från Yarmuth til Stockholm med ostron. Den 15. Henning Wikström från Marstrand til Calmar med barlast, Anders Holmström från St. Ubes til Stockholm, Pehr Fonten från St. Ubes tillbaka til Götheborg, med salt. Den 16. Anders Hanssen från Hamburg til Stockholm med styckgods, Anders Grund til Stockholm, och Niclas Fist til Åbo, bägge från St. Ubes med salt, Anders Börjeson til Carlscrona, och Magnus Görting til Nyköping, bägge från Marstrand med fill, Johan Radelef från Bremen til Calmar, Jöns Holmberg från Götheborg til Helsingör, bägge med barlast, Samme från Helsingör til Götheborg med socker. Den 14. Joachim Petersson från St. Ubes tillbaka til Götheborg med salt.

Små Kyrko-tidningar.

På den adle Magistratens och fleras åstundan, prädikar Prosten och lectorn, H. Mag. Jac. Aeswidson, i morgon, hwartil han och åhörare lyckönstas.

I Swenska Församlingen äro från den 7 til den 20 dennes födde 4 Goffe- och 5 Flicke-barn: Döde Silkeswäfvaren Salins hustru af feber, 3 Goffe-barn

barn af dito, samt 2 af koppor, 2 Flicko-barn af dito, samt 1 af flickhøsta.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Handlangaren Michael Griff och Enkan Elisabeth Hasselgren, Soldaten Christian Chun och Enkan Annika Später: Döde Soldat-hustrun Ragnild Lenke, 65 år gammal af obstruction, 1 Soldat af feber och 3 barn af magssjuka.

Rundgårdesser.

Salige Conrectorn här wid Cathedral-Scholan, Herr Lars Swahla, har til berömmelig äminnelse, testamenterat, och til nysnämde Schola updraget, alla sina fastigheter, det är en hop Frelsehemman, i Mark och Rinds-härad belägne, som bestå af 3 och sju ottondels mantal, hvilka allesamman komma den 14 instundande October, genom offentlig Auction på Gymnasio härstädes, at försäljas. Til närmare underrättelse för köpare, lemnas följande utdrag af uppteckningen, hållen wid Marks-häradss Winterting 1758. Artare, Mellangården, i Döby socken, et sjerdedels. **Gulberg**, Jönsagården, i samma socken, et halft. **Kulla**, Östragården, i Surteby gåld och Lofstareds socken, fem ottondels. **Grefwared**, Skyttegården, i samma gåld och Joutståls socken, et halft. **Joutståls-Kullen**, i samma socken, et halft. **Stufhult**, i Mjöbåls gåld och Elfsjers socken, et sjerdedels. **Saartestad**, Karlsgården, i Berghems socken, et halft. **Lekwad**, Pölagården, i samma socken, et sjerdedels. **Lekwad**, Ölsagården, i samma socken, et sjerdedels. **Bacca**, Öfregården, i Kongäfers gåld

gåld och Skedstama socken, et sjerdedels hemman. Det försäkras, at dessa Hemman äro af synnerlig godhet; närmare kundskap äger jag ej ännu. Om någon from köpare får wäntas, bör en sådan, til större upmuntran, weta, at rântan af capitalet, som de framdeles försälde fastigheter utgöra, faller, under namn af Stipendium, de Scholä-piltar til goda, som studera i främsta Classen, och äro landsmän med förenämde hemman.

Som Bibliothequer böra miadre pryda våra wäggar, än fullen, så kommer ock Gymnasii Bibliothequet hådanester at öppnas hwar Onsdag, mellan kläcka 11 och 12 före, och mellan 3 och 4 eftermiddagen, då hwar och en må låna hem hwad bok som ästundas, emot en behagelig afgift årligen, hwarmed man hoppas både rikta Bofsamlingen, och löna en Amanuens. Imidlertid försäkras lärda werlden i Götteborg, at man tänker förskrifwa wist et exemplar af alla i Stockholm utkommande böcker, och skaffa desutan några utlånsta meubler, tjenande til våre frifostige Läsares nöge.

Det är nästkommande Onsdag, eller den 27 dennes, som den förr utfatte Bok-Auctionen hos Herr Magister Nordblom, efter redan afgifne Cataloguer, kommer at anställas. Om inropet sker genom någon bekant och säker man, så fodrar Ågaren ej så skynsam betalning, utan lemnar tid och råderum til Påst.

Sette dragningen af Hospitals-lotteriet sker i nästa Becka, så wida denne Stadens hederwårde Inwånare benåget afhemta några resterande lotter hos

hos Herrar Benjamin Bagge och Åberg. Utom de förmögnares stöd, och ständigt upmuntrande efterbörden, kunna så skynsamma dragningar ej länge fortsättas här på orten.

En Sjömans-lista med inneliggande gång- och linkläder är ankommen til Göttheborg ifrån Stockholm, utan at Skepparen Lars Hagberg wet, hvem denna listan tilhörer. Rätte ägaren annåle sig hos Måklaren och Skepselareraren, Herr Johan Hinr. Olisch.

Uti afledne Sillwrafakaren Joh. Berge hus, på Drottningegatan inemot wallen, är en sal och kammar, tjenlig för ogifta personer, at wid instundande Michaelis, emot hyra tiltrådas.

Likaledes är en hage uti Majorne, på Ladugårdsågorne belägen, til salu, hvarom underrättelse uti ofswanberörde hus kan erhållas.

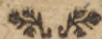
På Drottningegatan, midt emot Herr Barthensgrens hus, äro 5 rum lediga, at emot hyra tiltrådas.

En ganska lätt, och efter Franska, det är Stockholmske Moden, försärdigad, försiktig wagn, erhålles hos Sadelmakaren Höck, emot et litet nedverlag af 1000 Dal. Silfvermynt; och således har jag rullat fram med största lastet af de hederliga biörd, hvilka betunga mindre wagn, än låfare.

I Domprostehuset börjas en Bok-auction på Lisdag klåkan 9 före middagen.

Til köps åstundas et parti bomulsgarn af det finaste slaget; köparen känner jag.

Hos Herr Johan Andersson finnes god Holsten ost, inkommen med Skepparen Olof Bergström från Flensburg.

Göttheborgska Magasinet.

Lördagen, den 30 Augusti 1760.

Witre Herrar,

Min rädda Skaldembö, som ej af smycken blånker,
Men fattig är på ord, til Klubben dristar gå,
Som ädelsint om prof i wittersekar tänker,
Och låter hwar och en sin rätta wärde få,
Som af er Magasin har gjort et Snille-tempel,
Där smaken förer ord, och dygden får exempel.

Skalbedikt.

Jag sjunga wil om dig, du stolta kreatur!
Som andra öfswergår til Skapnad och natur,
Som i dit högmöd djerfs til himlars himmel klifwa,
Bästän du aska är, och skal til aska blifwa.

* Detta är insändt ifrån Författaren til alla här införda Poetiska Fabler; jag med flere, som äro ej allför granhynte, finner mycket nöge i des inlemnade snilleprof.

M m

Men